

1751 թ. հրատարակված քարտեզի նման այս «Աշխարհացոյց»-ն էլ «...ըստ հին և նոր աշխարհագրաց» է, այսինքն հաղորդում է թե՛ պատմական և թե՛ այն ժամանակ գոյություն ունեցած աշխարհագրական տվյալներ:

Քարտեզի հիշատակարանը, որ գետեղված է ներքին մասում, շրջափակված է ալլարանական բնույթի նկարներով՝ պատկերված են մարտական դրոշմներ, զենքեր ու երաժշտական գործիքներ: Կենտրոնում քարտեզի վերնագիրն է՝ «Աշխարհացոյց Հայաստանեայց», ձախ կողմում՝ նկարված են հայ ազգային հերոսներ՝ Հայկը, աղեղը ձեռքին, Արամը՝ տեղով զինված և ձեռքին ինչ որ առարկա՝ վրան գրված «Հայաստան», աջ կողմում Տիգրանն է, արքայական փոքրիկ գավազանով, և հետո՝ Տրդատը: Բոլորն էլ ունեն համապատասխան մակագրություններ:

Այս նկարները քարտեզին գեղեցիկ տեսք տալու համար չեն արված միայն: Մագրասցի հայրենասերները հայ երիտասարդությունը օտար լծի դեմ ապստամբվելու կոչ անելիս հիշեցնում էին նրանց նախնիների հերոսական գործերն ու առանձնապես շեշտում «գեղապատշաճ, քաջազանգուր, խայտակն, անձնեայ և հաստարազուկ» Հայկին, որն ուներ լայնալիճ, մեծակամար կամ լայնածոց աղեղ⁵, և որը անկախություն նվաճեց իր ցեղի համար, Արամին, որի անունով մեր ժողովրդին «...ամուսնեցին Արմեն և դաշխարհս մեր՝ Արմենիա»⁶, երկար տարիներ օտար նվաճողներից հայրենիքը հերոսաբար պաշտպանած «...ամենեցունց թագաւորացն և քաջացն մերոց հարստազոյն և խոհեմազոյն և քաջազոյն» Մեծն Տիգրանին⁷ և վերջապես Տրդատին, որը «... ի ձեռն նորին էուսաւորչի հաւատայ ինքն և զամենայն Հայաստանեայս դարձուցանէ ի Քրիստոսնէութիւն»⁸:

Շ. Շահամիրյանը «Որոգայթ փառաց»-ում գրում է, թե «... որպէս լուսար ի բերանոյ բազմաց թէ ի մէջ հարիւր արանց հայոց հազիւ մի այր գտանի, զի լուեալ իցէ ի բերանէ յումեքէ, եթէ հայոց ժամանակս էին տէր և թագաւոր ի վերայ երկրին Հայաստանեայց» և շարադրելով այդ գիրքը ինքը նպատակ ունի հիշեցնել նրանց այդ ամենի մասին, որպեսզի «... կարելի լինիցի փրկել ազգն հայոց ի ծառայութենէ և արասցէ մեզ երջանիկ և վաչկուշ որդէգրութեան նախահարց մերոց Հայկայ, Արամայ, Տիգրանայ և այլն»⁹: Վերահիշյալ անձանց նկարների գետեղումը հիշատակարանի երկու կողմերում, որ արված է անտարակույս Շ. Շահամիրյանի պատվերով, հետապնդել է այդօրինակ նպատակ՝ ոգեշնչել հայ երիտասարդությունը հայրենիքի անկախության համար մարտնչելու հերոսների կերպարներով: Այս տեսակետից բնորոշ են նաև հիշատակարանի վերևի մասը ծածկող զարդերը: Դրանք, ինչպես արդեն նշեցինք, դրոշմներ, զենքեր ու երաժշտական գործիքներ են, որ խորհրդանշում են՝ ապստամբություն, զինված պայքար՝ հանուն հայրենի երկրի ազատագրման:

Հիշատակարանում ասվում է հետևյալը.

«Փորագրեալ արդեամբք ազայ Շամիրի,
Մեծի Շամիրեանց տանին պանծալի,

5 Նոր տետրակ, որ կոչի յորդորակ, Մագրաս, 1772, էջ 57—58:

6 Նույն տեղում, էջ 61:

7 Նույն տեղում, էջ 65:

8 Նույն տեղում, էջ 85:

9 Որոգայթ փառաց, Մագրաս, 1774, էջ 124: